

- 2) SEUT 256 artiklan 2 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen, koska unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 81–90 kohdassa, siltä osin kuin on kyse *riskialttiiksi luokiteltujen hankkeiden seurannan tehokkuudesta*, omaksunut erilaisen kannan kuin unionin tuomioistuin aiemmissa samankaltaisissa tapauksissa, sekä näytön virheellinen arviointi, koska valituksenalaisen tuomion 88–92 kohdassa tehty tosiseikkojen määrittely on epätarkka;
- 3) Asetuksen N:o 65/2011 26 artiklan virheellinen tulkinta ja selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla, koska valituksenalaisen tuomion 178–188 kohdassa esitetyt näkökohdat, jotka koskevat *paikalla tehtävien tarkastusten laadun arviointiperusteita*, ovat ristiriitaisia, ja näin ollen niillä laajennetaan perusteettomasti asetuksen N:o 65/2011 26 artiklaa, ja koska unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 181 ja 191 kohdassa arvioinut näyttöä virheellisesti;
- 4) SEUT 263 ja 265 artiklan rikkominen ja näytön virheellinen arviointi, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole valituksenalaisen tuomion 195–212 kohdassa varmistanut sitä, että komission *tiedot hankemenoja koskevien tarkastusten riittämättömyydestä* olivat oikeita, luotettavia ja johdonmukaisia ja näin ollen komission päätöksen laillisuusvalvonta on ollut puutteellinen.

(¹) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteitä koskevien tarkastusmenettelyjen ja täydentävien ehtojen täytäntöönpanon osalta 27.1.2011 annettu komission asetus (EU) N:o 65/2011 (EUVL 2011, L 25, s. 8).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta)
on esittänyt 6.4.2020 – Zipvit Ltd v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs**

(Asia C-156/20)

(2020/C 215/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Zipvit Ltd

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jos i) veroviranomainen, suorittaja ja elinkeinonharjoittaja, joka on verovelvollinen, tulkitsevat virheellisesti unionin arvonlisäverolainsäädäntöä ja pitävät suoritusta, josta kannetaan arvonlisäveroa yleisen verokannan mukaan, arvonlisäverosta vapautettuna, ii) suorittajan ja elinkeinonharjoittajan välisessä sopimuksessa määrättiin, että suorituksen hinta ei sisältänyt arvonlisäveroa ja että jos arvonlisäveroa on maksettava, elinkeinonharjoittaja vastaa siihen liittyvistä kustannuksista, iii) suorittaja ei koskaan vaatinut eikä voi enää vaatia lisäksi maksettavaksi tulevaa arvonlisäveroa elinkeinonharjoittajalta ja jos iv) veroviranomainen ei voi tai ei voi enää (vanhentumisen seurauksena) vaatia suorittajalta arvonlisäveroa, joka olisi pitänyt maksaa, onko arvonlisäverodirektiivillä (¹) sellainen vaikutus, että tosiasiallisesti maksettu hinta koostuu sekä veloitettavasta nettomäärästä että siihen lisättävästä arvonlisäverosta, jolloin elinkeinonharjoittaja voi vaatia ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämistä arvonlisäverodirektiivin 168 artiklan a alakohdan nojalla arvonlisäverona, joka on tosiasiallisesti ”maksettu” kyseisestä palvelujen suorituksesta?

- 2) Toissijaisesti, voiko elinkeinonharjoittaja tässä tilanteessa vaatia ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämistä arvonlisäverodirektiivin 168 artiklan a alakohdan nojalla arvonlisäverona, joka oli "maksettava" kyseisestä suorituksesta?
- 3) Jos veroviranomainen, suorittaja ja elinkeinonharjoittaja, joka on verovelvollinen, tulkitsevat virheellisesti unionin arvonlisäverolainsäädäntöä ja pitävät suoritusta, josta kannetaan arvonlisäveroa yleisen verokannan mukaan, arvonlisäverosta vapautettuna, sillä seurauksella, että elinkeinonharjoittaja ei voi esittää sille tehdystä suorituksesta veroviranomaiselle arvonlisäverodirektiivin 226 artiklan 9 ja 10 alakohdan mukaista arvonlisäverolaskua, onko elinkeinonharjoittajalla oikeus vaatia ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämistä arvonlisäverodirektiivin 168 artiklan a alakohdan nojalla?
- 4) Vastattaessa kysymyksiin 1–3:
 - a) onko asian kannalta merkitystä sen tutkimisella, olisiko suorittajalla kansalliseen tai unionin oikeuteen perustuva mahdollisuus puolustautua joko luottamuksensuojan perusteella tai muutoin sitä vastaan, että veroviranomainen tekee päätöksen, jossa suorittajaa vaaditaan tilittämään arvonlisäveroa edustava määrä suorituksen osalta?
 - b) onko asian kannalta merkitystä sillä, että elinkeinonharjoittaja tiesi samaan aikaan kuin veroviranomainen ja suorittaja, ettei suoritusta ollut tosiasiallisesti vapautettu verosta, tai sillä oli samat mahdollisuudet tietää kuin viimeksi mainituilla ja elinkeinonharjoittaja olisi voinut tarjoutua maksamaan arvonlisäveron, joka suorituksesta oli maksettava (sellaisena kuin se lasketaan suorituksen kauppahinnan perusteella), jotta se voitaisiin tilittää veroviranomaiselle, mutta elinkeinonharjoittaja ei tehnyt näin?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).